

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/2365 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 noiembrie 2015

privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽⁴⁾,

întrucât:

- (1) Criza financiară mondială care a izbucnit în perioada 2007-2008 a scos în evidență activități speculative excesive, lacune grave în materie de reglementare, un cadru de supraveghere ineficace, piețe opace și produse mult prea complexe în sistemul financiar. Uniunea a adoptat o serie de măsuri pentru a consolida și a stabiliza sistemul bancar, inclusiv consolidarea cerințelor de capital, a normelor privind îmbunătățirea guvernancei și a măsurilor privind regimurile de supraveghere și de rezoluție, și pentru a asigura că sistemul financiar își îndeplinește rolul de a direcționa capitalul către finanțarea economiei reale. Progresele realizate în ceea ce privește instituirea uniunii bancare sunt, de asemenea, decisive în acest context. Însă criza a evidențiat, de asemenea, necesitatea de a îmbunătăți transparența și monitorizarea nu numai în sectorul bancar tradițional, ci și în sectoarele în care are loc activitatea de intermediere a creditării similară celei bancare, așa-numitul „sistem bancar paralel” (*shadow banking*), a cărui amploare este alarmantă, fiind deja estimată la aproape jumătate din sistemul bancar reglementat. Orice neajuns legat de activitățile respective, care sunt similare celor desfășurate de instituțiile de credit, poate afecta restul sectorului financiar.

⁽¹⁾ JO C 336, 26.9.2014, p. 5.

⁽²⁾ JO C 451, 16.12.2014, p. 59.

⁽³⁾ JO C 271, 19.8.2014, p. 87.

⁽⁴⁾ Poziția Parlamentului European din 29 octombrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 noiembrie 2015.

- (2) În contextul activității sale privind corectarea sistemului bancar paralel, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), înființate prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, au identificat riscurile aferente operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare (SFT). SFT permit acumularea îndatorării, a prociclicității și a interconectărilor pe piețele financiare. În special, lipsa de transparență în ceea ce privește utilizarea SFT a împiedicat autoritățile de reglementare și de supraveghere și investitorii să evalueze și să monitorizeze în mod corect riscurile asemănătoare celor asociate băncilor și nivelul de interconectare din sistemul financiar în perioada premergătoare crizei financiare și în cursul acesteia. În acest context, la 29 august 2013, CSF a adoptat cadrul de acțiune intitulat „Consolidarea supravegherii și reglementării sectorului bancar paralel” (denumit în continuare „cadrul de acțiune al CSF”) pentru abordarea riscurilor aferente sistemului bancar paralel în ceea ce privește operațiunile de răscumpărare și dare cu împrumut de titluri de valoare, care a fost aprobat ulterior în septembrie 2013 de către liderii G20.
- (3) La 14 octombrie 2014, CSF a publicat un cadru de reglementare pentru marjele de ajustare aplicabile SFT care nu sunt compensate la nivel central. În absența compensării, astfel de operațiuni presupun riscuri importante, dacă nu au garanții asociate. Deși îmbunătățirea transparenței cu privire la reutilizarea activelor clienților ar fi un prim pas în direcția facilitării capacității contrapărților de a analiza și a contracara riscurile, CSF urmează să își finalizeze, până în 2016, lucrările privind un set de recomandări cu privire la marjele de ajustare aplicabile SFT care nu sunt compensate la nivel central, pentru a preveni îndatorarea excesivă și a atenua concentrarea riscului și riscul de credit.
- (4) La 19 martie 2012, Comisia a publicat o carte verde privind sistemul bancar paralel. Pe baza reacțiilor ample primite și ținând seama de evoluțiile la nivel internațional, Comisia a emis, la 4 septembrie 2013, o comunicare către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Sistemul bancar paralel – abordarea noilor surse de risc din sectorul financiar”. Comunicarea a subliniat că, din cauza naturii complexe și opace a SFT, este dificil să se identifice contrapărțile și să se monitorizeze concentrarea riscurilor, și asta duce, de asemenea, la acumularea unei îndatorări excesive în sistemul financiar.
- (5) Un grup de experți la nivel înalt prezidat de Erkki Liikanen a adoptat în octombrie 2012 un raport privind reformarea structurii sectorului bancar din Uniune. Acesta a analizat, printre altele, interacțiunea dintre sistemul bancar tradițional și cel paralel. Raportul a recunoscut riscurile aferente activităților bancare paralele, cum ar fi un grad ridicat de îndatorare și prociclicitatea, și a solicitat reducerea interconectărilor dintre bănci și sistemul bancar paralel, care fuseseră o sursă de contaminare în criza bancară ce a afectat întregul sistem. Raportul a sugerat, de asemenea, anumite măsuri structurale menite să soluționeze deficiențele existente în sectorul bancar al Uniunii.
- (6) Reformele structurale din sistemul bancar al Uniunii sunt abordate în contextul unei propuneri de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din UE. Cu toate acestea, impunerea unor măsuri structurale pentru bănci ar putea duce la deplasarea anumitor activități către zone mai puțin reglementate, cum ar fi sectorul bancar paralel. Propunerea respectivă ar trebui să fie însoțită de cerințele de transparență și de raportare obligatorii pentru SFT stabilite în prezentul regulament. Prin urmare, normele privind transparența din prezentul regulament completează propunerea menționată.
- (7) Prezentul regulament răspunde necesității de a spori transparența piețelor de finanțare prin instrumente financiare și, în acest fel, a sistemului financiar. În vederea asigurării unor condiții de concurență echivalente și a convergenței internaționale, prezentul regulament urmărește cadrul de acțiune al CSF. Acesta creează un cadru la nivelul Uniunii în care detaliile referitoare la SFT să poată fi raportate în mod eficient către registrele centrale de tranzacții, iar informațiile privind SFT și instrumentele de tip total return swap să fie comunicate investitorilor în organisme de plasament colectiv. Definiția SFT din prezentul regulament nu cuprinde contractele derivate, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾. Totuși, aceasta include tranzacții care sunt în mod obișnuit denumite tranzacții de tip swap cu lichidități și tranzacții de tip swap cu garanții, care nu se încadrează în definiția contractelor derivate din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Nevoia de convergență la nivel internațional este reafirmată de probabilitatea ca, în urma reformelor structurale din cadrul sectorului bancar al Uniunii, activitățile care sunt în prezent realizate de sectorul bancar tradițional să migreze către sectorul bancar paralel și să fie exercitate de entități financiare și nefinanciare. Prin urmare, din această situație poate rezulta un nivel chiar mai redus de transparență pentru autoritățile de reglementare și de supraveghere în ceea ce privește respectivele activități, împiedicându-le pe acestea să aibă o imagine de ansamblu corectă a riscurilor legate de SFT. Aceasta nu ar face decât să agraveze legăturile, deja bine stabilite, care există între sectorul reglementat și sectorul sistemului bancar paralel în ceea ce privește anumite piețe.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (8) Evoluția practicilor de piață și dezvoltările tehnologice permit participanților la piață să utilizeze alte tranzacții decât SFT ca sursă de finanțare, pentru a acoperi vânzările în lipsă sau pentru arbitrajul impozitului pe dividende. Astfel de tranzacții ar putea avea un efect economic echivalent și ar putea prezenta riscuri similare celor ale SFT, inclusiv: prociclicitatea determinată de fluctuația valorii activelor și de volatilitate; transformarea scadenței sau a lichidităților care derivă din finanțarea activelor pe termen lung sau nelichide prin intermediul activelor pe termen scurt sau lichide; și contagiunea financiară cauzată de natura interconectată a unor lanțuri tranzacționale care implică reutilizarea garanțiilor.
- (9) Pentru a răspunde problemelor identificate în cadrul de acțiune al CSF și evoluțiilor preconizate în urma reformei structurale a sectorului bancar al Uniunii, este probabil ca statele membre să adopte măsuri naționale divergente, fapt care ar putea crea obstacole pentru buna funcționare a pieței interne și ar dăuna intereselor participanților pe piață și stabilității financiare. În plus, lipsa de norme armonizate privind transparența îngreunează sarcina autorităților naționale de a compara datele de nivel micro care provin din diferite state membre și, prin urmare, de a înțelege riscurile reale pentru sistem pe care le prezintă anumiți participanți pe piață. Prin urmare, este necesar să se prevină apariția în Uniune a unor astfel de denaturări și de obstacole. În consecință, temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament ar trebui să fie articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), interpretat în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (10) Noile norme privind transparența ar trebui așadar să prevadă raportarea de informații privind SFT încheiate de toți participanții de pe piață, atât entități financiare, cât și nefinanciare, inclusiv în ceea ce privește structura garanției, dacă garanția este disponibilă pentru reutilizare sau dacă a fost reutilizată, înlocuirea garanției la sfârșitul zilei, precum și marjele de ajustare aplicate. Pentru a reduce la minimum costurile operaționale suplimentare pentru participanții pe piață, noile norme și standarde ar trebui să se bazeze pe infrastructurile, pe procesele operaționale și pe formatele care au fost introduse în ceea ce privește raportarea contractelor derivate către registrele centrale de tranzacții. În acest context, în măsura în care este fezabil și relevant, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ ar trebui să reducă la minimum suprapunerile și să evite neconcordanțele dintre standardele tehnice adoptate în temeiul prezentului regulament și cele adoptate în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Cadrul juridic prevăzut în prezentul regulament ar trebui, în măsura posibilului, să fie identic cu cel al Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește raportarea contractelor derivate către registrele centrale de tranzacții înregistrate în acest scop. Acest lucru ar trebui să permită, de asemenea, ca registrele centrale de tranzacții înregistrate sau recunoscute în conformitate cu regulamentul respectiv să îndeplinească funcția de registru central atribuită prin prezentul regulament, dacă îndeplinesc anumite criterii suplimentare, cu condiția finalizării unui proces simplificat de înregistrare.
- (11) Pentru a asigura coerența și eficacitatea competențelor ESMA de a impune sancțiuni, participanții la piață care intră sub incidența prezentului regulament ar trebui, prin trimitere la Regulamentul (UE) nr. 648/2012, să facă obiectul dispozițiilor privind competențele ESMA prevăzute în regulamentul menționat astfel cum sunt precizate, cu privire la normele de procedură, în actele delegate adoptate în temeiul articolului 64 alineatul (7) din regulamentul menționat.
- (12) Tranzacțiile cu membrii Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) ar trebui să fie scutite de obligația de raportare a SFT către registrele centrale de tranzacții. Cu toate acestea, pentru a se asigura că autoritățile de reglementare și de supraveghere obțin o imagine de ansamblu corectă a riscurilor aferente SFT încheiate de entitățile pe care le reglementează sau le supraveghează, autoritățile relevante și membrii SEBC ar trebui să coopereze îndeaproape. O astfel de cooperare ar trebui să permită autorităților de reglementare și de supraveghere să își îndeplinească responsabilitățile și mandatele aferente. O astfel de cooperare ar trebui să fie confidențială și condiționată de o cerere justificată din partea autorităților competente și ar trebui să fie furnizată numai cu scopul de a permite acestor autorități să își îndeplinească responsabilitățile, ținând seama în mod corespunzător de principiile și de cerințele privind independența băncilor centrale și de îndeplinirea de către acestea a funcțiilor lor de autorități monetare, inclusiv a operațiunilor de politică monetară, de schimb valutar și de stabilitate financiară pe care membrii SEBC sunt împuterniciți legal să le pună în aplicare. Prin urmare, membrii SEBC ar trebui să fie în măsură să refuze furnizarea de informații în cazurile în care tranzacțiile sunt încheiate de către aceștia în exercitarea funcțiilor lor în calitate de autorități monetare. Aceștia ar trebui să notifice autorității solicitante orice astfel de refuz, însoțit de justificarea acestuia.
- (13) Informațiile referitoare la riscurile inerente piețelor de finanțare prin instrumente financiare ar trebui să fie centralizate și accesate ușor și direct de organisme precum ESMA, Autoritatea europeană de supraveghere

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾, autoritățile competente relevante, CERS și băncile centrale relevante din SEBC, inclusiv Banca Centrală Europeană (BCE), în îndeplinirea atribuțiilor sale în cadrul unui mecanism unic de supraveghere în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului⁽³⁾, în scopul identificării și monitorizării riscurilor la adresa stabilității financiare cauzate de activitățile bancare paralele realizate de entități reglementate și nereglementate. Atunci când va elabora standardele tehnice de reglementare prevăzute de prezentul regulament sau va propune revizuirea acestora, ESMA ar trebui să ia în considerare standardele tehnice adoptate în conformitate cu articolul 81 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care reglementează registrele centrale de tranzacții pentru contractele derivate, precum și evoluția viitoare a respectivelor standarde tehnice. De asemenea, ESMA ar trebui să vizeze garantarea accesului direct și imediat al autorităților competente relevante, al CERS și al băncilor centrale relevante din cadrul SEBC, inclusiv BCE, la informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor, inclusiv de definire și de punere în aplicare a politicii monetare, precum și de supraveghere a infrastructurilor pieței financiare. Pentru a asigura acest lucru, ESMA ar trebui să stabilească clauzele și condițiile de acces la astfel de informații în proiectele de standarde tehnice de reglementare.

- (14) Este necesar să se introducă dispoziții privind schimbul de informații între autoritățile competente, precum și să se consolideze obligațiile reciproce ale acestor autorități în materie de asistență și cooperare. În contextul unei activități transfrontaliere crescânde, autoritățile competente ar trebui să își furnizeze reciproc informațiile necesare pentru exercitarea funcțiilor lor, astfel încât să garanteze aplicarea eficace a prezentului regulament, inclusiv în cazul în care o infracțiune sau o infracțiune suspectată poate fi de resortul autorităților competente din două sau mai multe state membre. În cadrul acestui schimb de informații, secretul profesional se impune întotdeauna, pentru a asigura transmiterea fără piedici a informațiilor respective, precum și protecția drepturilor persoanelor în cauză. Fără a aduce atingere dreptului intern penal sau fiscal, autoritățile competente, ESMA, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale ar trebui să le utilizeze doar pentru îndeplinirea sarcinilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor. Acest lucru nu ar trebui totuși să împiedice exercitarea, în conformitate cu dreptul național, a funcțiilor organismelor naționale responsabile cu prevenirea, investigarea sau remediarea cazurilor de administrare defectuoasă.
- (15) SFT sunt utilizate pe scară largă de administratorii organismelor de plasament colectiv pentru administrarea eficientă a portofoliului. O astfel de utilizare poate avea un impact semnificativ asupra performanței respectivelor organisme de plasament colectiv. SFT pot fi utilizate fie pentru a îndeplini obiectivele de investiții, fie pentru a crește randamentul. Administratorii utilizează de asemenea instrumentele de tip total return swap, care au efecte echivalente cu cele ale SFT. SFT și instrumentele de tip total return swap sunt utilizate pe scară largă de către administratorii organismelor de plasament colectiv pentru a obține expunerea la anumite strategii sau pentru a crește randamentul acestora. Utilizarea SFT și a instrumentelor de tip total return swap ar putea spori profilul general de risc al organismului de plasament colectiv, întrucât utilizarea lor nu este comunicată în mod adecvat investitorilor. Este crucial să se garanteze că investitorii în astfel de organisme de plasament colectiv sunt în măsură să facă alegeri în cunoștință de cauză și să evalueze profilul general de risc și de randament al organismelor de plasament colectiv. Atunci când evaluează SFT sau instrumente de tip total return swap, organismul de plasament colectiv ar trebui să examineze fondul tranzacției, pe lângă forma juridică a acesteia.
- (16) Investițiile realizate pe baza unor informații incomplete sau incorecte în ceea ce privește strategia de investiții a organismului de plasament colectiv pot avea ca rezultat pierderi importante suferite de investitori. Prin urmare, este esențial ca organismele de plasament colectiv să comunice toate informațiile detaliate relevante legate de modul în care acestea utilizează SFT și instrumentele de tip total return swap. În plus, transparența totală este extrem de relevantă în domeniul organismelor de plasament colectiv, deoarece ansamblul activelor supuse SFT și instrumentelor de tip total return swap nu sunt deținute de administratorii organismelor de plasament colectiv, ci de investitorii lor. Comunicarea de informații complete în ceea ce privește SFT și instrumentele de tip total return swap este, prin urmare, un instrument esențial de protecție împotriva eventualelor conflicte de interese.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

- (17) Noile norme privind transparența SFT și a instrumentelor de tip total return swap sunt strâns legate de Directivele 2009/65/CE⁽¹⁾ și 2011/61/UE⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, deoarece directivele respective constituie cadrul juridic care reglementează înființarea, administrarea și comercializarea organismelor de plasament colectiv.
- (18) Organismele de plasament colectiv pot funcționa ca organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), gestionate de societăți de administrare ale OPCVM sau de societăți de investiții în OPCVM autorizate în temeiul Directivei 2009/65/CE, sau ca fonduri de investiții alternative (FIA), gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați sau înregistrați în temeiul Directivei 2011/61/UE. Noile norme privind transparența SFT și a instrumentelor de tip total return swap introduse prin prezentul regulament completează și ar trebui să se aplice în plus față de dispozițiile respectivelor directive.
- (19) Pentru a permite investitorilor să devină conștienți de riscurile legate de utilizarea SFT și a instrumentelor de tip total return swap, administratorii organismelor de plasament colectiv ar trebui să furnizeze informații detaliate, în cadrul rapoartelor periodice, privind orice recurgere la astfel de tehnici. Rapoartele periodice existente pe care societățile de administrare a OPCVM-urilor sau de investiții în OPCVM-uri și AFIA trebuie să le prezinte ar trebui să fie completate cu informațiile suplimentare privind utilizarea SFT și a instrumentelor de tip total return swap. Atunci când stabilește în mod mai aprofundat conținutul acestor rapoarte periodice, ESMA ar trebui să țină seama de povara administrativă generată și de particularitățile diferitelor tipuri de SFT și de instrumente de tip total return swap.
- (20) Politica de investiții a unui organism de plasament colectiv în ceea ce privește SFT și instrumentele de tip total return swap ar trebui să fie clar prezentată în documentele precontractuale, cum ar fi prospectul OPCVM-urilor și informațiile precontractuale puse la dispoziția investitorilor în cazul FIA. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că investitorii înțeleg și analizează riscurile inerente înainte de a decide să investească într-un anumit OPCVM sau FIA.
- (21) Reutilizarea garanțiilor furnizează lichidități și permite contrapărților să își diminueze costurile de finanțare, însă are tendința să creeze lanțuri complexe de garanții între sistemul bancar tradițional și sistemul bancar paralel, ceea ce prezintă riscuri pentru stabilitatea financiară. Lipsa transparenței în ceea ce privește măsura în care instrumentele financiare furnizate ca garanții au fost reutilizate, precum și în ceea ce privește riscurile aferente în caz de faliment poate submina încrederea în contrapărți și poate spori riscurile pentru stabilitatea financiară.
- (22) Pentru a spori transparența reutilizării, ar trebui impuse cerințe minime de informare. Operațiunea de reutilizare ar trebui să aibă loc doar dacă aceasta este cunoscută și consimțită în mod expres de contrapartea care furnizează instrumentele financiare. Prin urmare, exercitarea dreptului la reutilizare ar trebui să se reflecte în contul de titluri de valoare al contrapărții care furnizează instrumentele financiare, cu excepția cazului în care contul respectiv este reglementat de legislația unei țări terțe, care poate prevedea alte mijloace corespunzătoare de a reflecta reutilizarea.
- (23) Deși domeniul de aplicare al normelor din prezentul regulament care privesc reutilizarea este mai amplu decât cel al Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁾, prezentul regulament nu modifică domeniul de aplicare al directivei menționate, ci ar trebui citit ca o completare la directiva respectivă. Condițiile impuse contrapărților pentru a fi îndrituite să reutilizeze și să exercite dreptul la reutilizare nu diminuează în niciun fel protecția acordată contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate în temeiul Directivei 2002/47/CE. În acest context, eventualele încălcări ale cerințelor de transparență în materie de reutilizare nu ar trebui să afecteze dreptul național privind valabilitatea sau efectul unei tranzacții.
- (24) Prezentul regulament stabilește norme stricte în materie de informare în sarcina contrapărților în ceea ce privește reutilizarea care nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor sectoriale adaptate actorilor, structurilor și situațiilor specifice. Prin urmare, normele privind reutilizarea prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice, de exemplu, organismelor de plasament colectiv și depozitarilor sau clienților firmelor de investiții numai în măsura în care nu sunt prevăzute norme mai stricte privind reutilizarea în cadrul juridic aplicabil organismelor de plasament colectiv sau pentru a proteja activele deținute de clienți, care constituie o *lex specialis* și care prevalează asupra normelor cuprinse în prezentul regulament. În special, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere niciunei norme de drept al Uniunii sau intern care limitează capacitatea contrapărților de a realiza operațiuni de reutilizare a instrumentelor financiare care sunt furnizate ca garanții de către contrapărți sau de alte persoane decât contrapărțile. Aplicarea cerințelor de reutilizare ar trebui amânată cu șase luni după intrarea în vigoare a prezentului regulament, pentru a da contrapărților suficient timp să își adapteze contractele de garanție în curs, inclusiv contractele-cadru, precum și să se asigure că noile contracte de garanție sunt conforme cu prezentul regulament.

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

- (25) Pentru a promova o coerență internațională în ceea ce privește terminologia, folosirea termenului „reutilizare” în prezentul regulament este în conformitate cu cadrul de acțiune al CSF. Acest lucru nu ar trebui totuși să ducă la incoerențe în acquis-ul Uniunii, în special, ar trebui să nu aducă atingere sensului termenului „reutilizare” folosit în Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE.
- (26) În scopul asigurării respectării de către contrapărți a obligațiilor care derivă din prezentul regulament și pentru a garanta faptul că acestea sunt supuse unui tratament similar pe întreg teritoriul Uniunii, statele membre ar trebui să asigure că autoritățile competente au competențe pentru a aplica sancțiuni administrative și alte măsuri administrative eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Prin urmare, sancțiunile administrative și alte măsuri administrative stabilite prin prezentul regulament ar trebui să respecte anumite cerințe esențiale privind destinatarii, criteriile care trebuie avute în vedere la aplicarea sancțiunilor sau a măsurilor, publicarea sancțiunilor sau a măsurilor, competențele-cheie în materie de sancționare și nivelurile sancțiunilor pecuniare administrative. Este oportun ca sancțiunile și alte măsuri stabilite în temeiul Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE să se aplice în cazul încălcării obligațiilor de transparență referitoare la organismele de plasament colectiv în temeiul prezentului regulament.
- (27) Competențele în materie de sancționare conferite autorităților competente ar trebui să nu aducă atingere competenței exclusive a BCE, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în ceea ce privește retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit în scopul supravegherii prudențiale.
- (28) Dispozițiile prezentului regulament privind cererea de înregistrare a registrelor centrale de tranzacții, precum și retragerea înregistrării nu afectează căile de atac prevăzute în capitolul V din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (29) Standardele tehnice din sectorul serviciilor financiare ar trebui să asigure o armonizare consecventă și o protecție adecvată a deponenților, investitorilor și consumatorilor din întreaga Uniune. Este eficient și oportun ca sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică alegeri de politică să îi fie încredințată ESMA, ca organism cu înaltă specializare. ESMA ar trebui să asigure proceduri administrative și de raportare eficiente atunci când elaborează standarde tehnice. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 în ceea ce privește următoarele aspecte: informațiile care trebuie raportate pentru diferitele tipuri de SFT; informațiile despre cererea de înregistrare sau de extindere a înregistrării unui registru central de tranzacții; informațiile despre procedurile care urmează să fie aplicate de registrele centrale de tranzacții de verificare a informațiilor privind SFT raportate către acestea; frecvența și detaliile privind publicarea datelor din registrele centrale de tranzacții, cerințele pentru datele respective și accesul la acestea; și, dacă este necesar, detalierea conținutului anexei.
- (30) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA, prin intermediul actelor de punere în aplicare prevăzute la articolul 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în ceea ce privește formatul și frecvența rapoartelor, formatul cererii de înregistrare sau de extindere a înregistrării unui registru central de tranzacții, precum și procedurile și formularele pentru schimbul de informații referitoare la sancțiuni și alte măsuri cu ESMA.
- (31) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei entităților care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament și tipurile de taxe, elementele pentru care se datorează taxe, valoarea taxelor și modul de plată a acestora de către registrele centrale de tranzacții. Este deosebit de important ca, în etapa pregătitoare, Comisia să organizeze consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și în mod corespunzător a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (32) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru ca aceasta să poată lua decizii privind evaluarea normelor din țări terțe în scopul recunoașterii registrelor centrale de tranzacții din țări terțe și în scopul de a evita eventuale suprapuneri sau intrări în conflict ale unor cerințe. Evaluarea care stă la baza deciziilor privind echivalența cerințelor de raportare dintr-o țară terță nu ar trebui să aducă atingere dreptului unui registru central de tranzacții stabilit în țara terță respectivă și recunoscut de ESMA de a furniza servicii de raportare entităților stabilite în Uniune, deoarece o decizie de recunoaștere ar trebui să fie independentă de o astfel de evaluare în vederea unei decizii de echivalare.
- (33) În cazul retragerii unui act de punere în aplicare privind echivalența, contrapărțile ar trebui din nou supuse în mod automat tuturor cerințelor prevăzute în prezentul regulament.
- (34) După caz, Comisia ar trebui să coopereze cu autoritățile țărilor terțe în vederea explorării unor soluții de sprijin reciproc pentru a asigura coerența dintre prezentul regulament și cerințele instituite de respectivele țări terțe, evitând astfel eventualele suprapuneri în această privință.

- (35) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume consolidarea transparenței anumitor activități de pe piețele financiare cum ar fi utilizarea SFT și reutilizarea garanțiilor pentru a permite monitorizarea și identificarea riscurilor aferente, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentului regulament, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (36) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la apărare și principiul *non bis in idem*, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil. Prezentul regulament trebuie să se aplice în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (37) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 11 iulie 2014 ⁽²⁾.
- (38) Schimbul sau transmiterea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente ale statelor membre sau de către registrele centrale de tranzacții ar trebui să aibă loc în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute de Directiva 95/46/CE al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Schimbul sau transmiterea datelor cu caracter personal de către ESMA, ABE sau EIOPA ar trebui să aibă loc în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (39) Comisia ar trebui să monitorizeze, cu sprijinul ESMA, aplicarea la nivel internațional a obligației de raportare prevăzute în prezentul regulament și să prezinte Parlamentului European și Consiliului rapoarte cu privire la aceasta. Termenul prevăzut pentru transmiterea rapoartelor Comisiei ar trebui să permită aplicarea prealabilă efectivă a prezentului regulament.
- (40) În urma rezultatului activității desfășurate de forurile internaționale relevante și acționând cu sprijinul ESMA, ABE și CERS, Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresul înregistrat în eforturile internaționale de a atenua riscurile asociate SFT, inclusiv recomandările CSF privind marjele de ajustare aplicabile SFT care nu sunt compensate la nivel central, precum și caracterul adecvat al respectivelor recomandări pentru piețele europene.
- (41) Aplicarea cerințelor de raportare și de transparență din prezentul regulament ar trebui amânată pentru a oferi registrelor centrale de tranzacții suficient timp pentru a solicita autorizarea și recunoașterea activităților lor prevăzute de prezentul regulament, iar contrapărților și organismelor de plasament colectiv suficient timp pentru a se conforma respectivelor cerințe. În special, este oportun să se amâne aplicarea cerințelor suplimentare de transparență pentru organismele de plasament colectiv, ținând seama de orientările emise de ESMA pentru autoritățile competente și societățile de administrare ale OPCVM la 18 decembrie 2012, care stabilesc un cadru facultativ societăților de administrare a OPCVM în ceea ce privește obligațiile de comunicare, și de necesitatea de a reduce sarcina administrativă a administratorilor organismelor de plasament colectiv. Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a raportării SFT, este necesară o aplicare treptată a cerințelor, grupată pe tipuri de contrapărți. O astfel de abordare ar trebui să țină seama de capacitatea efectivă a contrapărții de a se conforma obligațiilor de raportare din prezentul regulament.
- (42) Noile norme uniforme privind transparența SFT și a anumitor instrumente financiare derivate extrabursiere, și anume instrumentele de tip total return swap, stabilite în prezentul regulament, sunt strâns legate de normele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, deoarece aceste instrumente financiare derivate extrabursiere intră în domeniul de aplicare al cerințelor de raportare din regulamentul respectiv. Pentru a asigura un domeniu de aplicare coerent al ambelor seturi de cerințe în materie de transparență și de raportare, este necesară o delimitare clară între tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere și instrumentele derivate tranzacționate la bursă, indiferent

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO C 328, 20.9.2014, p. 3.

⁽³⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

dacă aceste contracte sunt tranzacționate în Uniune sau pe piețe ale țărilor terțe. Prin urmare, definiția instrumentelor financiare derivate extrabursiere din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui modificată pentru a se asigura că contractele derivate de același tip sunt identificate fie ca instrumente derivate extrabursiere, fie ca instrumente derivate tranzacționate la bursă, indiferent dacă contractele respective sunt tranzacționate în Uniune sau pe piețe ale unor țări terțe.

(43) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare (SFT) și a reutilizării acestora.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică:

(a) unei contrapărți la o SFT care este stabilită:

(i) pe teritoriul Uniunii, inclusiv sucursalelor sale, indiferent de locul în care sunt situate;

(ii) într-o țară terță, în cazul în care SFT este încheiată în cadrul operațiunilor unei sucursale din Uniune a contrapărții respective;

(b) societăților de administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și societăților de investiții în OPCVM, în conformitate cu Directiva 2009/65/CE;

(c) administratorilor de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;

(d) unei contrapărți care realizează operațiuni de reutilizare și care este stabilită:

(i) pe teritoriul Uniunii, inclusiv sucursalelor sale, indiferent de locul în care sunt situate;

(ii) într-o țară terță, în oricare dintre următoarele cazuri:

— reutilizarea este efectuată în cadrul activității desfășurate de o sucursală din Uniune a respectivei contrapărți; sau

— reutilizarea se referă la instrumente financiare furnizate în cadrul unui contract de garanție de o contraparte stabilită în Uniune sau de o sucursală din Uniune a unei contrapărți stabilite într-o țară terță.

(2) Articolele 4 și 15 nu se aplică:

(a) membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), altor organisme ale statelor membre cu funcții similare și altor organe publice ale Uniunii însărcinate cu gestionarea datoriei publice sau care intervin în această gestionare;

(b) Băncii Reglementelor Internaționale.

(3) Articolul 4 nu se aplică operațiunilor în care o contraparte este membru al SEBC.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a modifica lista prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol.

În acest sens și înainte de adoptarea unor astfel de acte delegate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează regimul aplicat pe plan internațional băncilor centrale și organismelor publice însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia.

Raportul respectiv include o analiză comparativă a regimului aplicat băncilor centrale și acestor organisme în cadrul juridic al mai multor țări terțe. În cazul în care raportul concluzionează, în special pe baza analizei comparative și a efectelor potențiale, că este necesară exceptarea responsabilităților monetare ale băncilor centrale și ale organismelor din respectivele țări terțe de la articolul 15, Comisia adoptă un act delegat prin care le adaugă pe lista de la alineatul (2) de la prezentul articol.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „registru central de tranzacții” înseamnă o persoană juridică care reunește și păstrează la nivel central înregistrările referitoare la SFT;
2. „contrapărți” înseamnă contrapărți financiare și contrapărți nefinanciare;
3. „contraparte financiară” înseamnă:
 - (a) o firmă de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹);
 - (b) o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (²) sau cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013;
 - (c) o întreprindere de asigurare sau o întreprindere de reasigurare autorizată în conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (³);
 - (d) un OPCVM și, după caz, societatea sa de administrare, autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE;
 - (e) un FIA administrat de AFIA autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;
 - (f) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale autorizată sau înregistrată în conformitate cu Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului (⁴);
 - (g) o contraparte centrală (CPC) autorizată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(¹) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(²) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(³) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

(⁴) Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

- (h) un depozitar central de titluri de valoare autorizat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 909/2014 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (i) o entitate dintr-o țară terță care ar trebui autorizată sau înregistrată în conformitate cu actul legislativ menționată la literele (a)-(h) dacă ar fi stabilită în Uniune;
4. „contraparte nefinanciară” înseamnă o întreprindere stabilită în Uniune sau într-o țară terță diferită de entitățile menționate la punctul 3;
5. „stabilit” înseamnă:
- (a) care are sediul profesional, în cazul în care contraparte este o persoană fizică;
- (b) care are sediul social, în cazul în care contraparte este o persoană juridică;
- (c) care are sediul central, în cazul în care contraparte nu are sediu social, în conformitate cu dreptul său intern;
6. „sucursală” înseamnă un punct de lucru, altul decât sediul central, care constituie o parte din contraparte și care nu are personalitate juridică;
7. „operațiunile de dare cu împrumut de titluri sau de mărfuri” sau „operațiunile de luare cu împrumut de titluri sau de mărfuri” înseamnă tranzacții prin care o contraparte transferă titluri de valoare sau mărfuri cu condiția unui angajament în baza căruia debitorul va restitui titluri de valoare sau mărfuri echivalente la o dată ulterioară sau la cererea cedentului, tranzacția respectivă fiind una de dare cu împrumut de titluri sau de mărfuri pentru contraparte care transferă titlurile sau mărfurile și una de luare cu împrumut de titluri sau de mărfuri pentru contraparte care le ia în posesie;
8. „tranzacție de cumpărare-revânzare” (buy-sell back) sau „tranzacție de vânzare-recumpărare” (sell-buy back) înseamnă o tranzacție prin care o contraparte cumpără sau vinde titluri, mărfuri sau drepturi garantate referitoare la proprietatea asupra titlurilor sau a mărfurilor, fiind de acord să vândă sau, respectiv, să cumpere înapoi titluri, mărfuri sau drepturi garantate similare, la un preț specificat la o dată ulterioară, această tranzacție fiind o tranzacție de cumpărare-revânzare pentru contraparte care cumpără titlurile, mărfurile sau drepturile garantate și o tranzacție de vânzare-recumpărare pentru contraparte care le vinde, o astfel de tranzacție de cumpărare-revânzare sau de vânzare-recumpărare nefiind reglementată de un acord reverse repo, în sensul punctului 9;
9. „tranzacție de recumpărare” înseamnă o tranzacție care face obiectul unui acord prin care o contraparte transferă titluri, mărfuri sau drepturi garantate referitoare la proprietatea asupra titlurilor sau a mărfurilor în cazul în care garanția respectivă este emisă de o bursă recunoscută care deține drepturile asupra titlurilor sau a mărfurilor, iar acordul nu permite unei contrapărți să transfere sau să dea în gaj un anumit titlu sau marfă mai multor contrapărți în același timp, cu angajamentul de a le răscumpăra, sau la titluri sau mărfuri substituite, prezentând aceleași caracteristici, la un preț specificat, la o dată viitoare precizată sau care urmează a fi precizată de entitatea care transferă, reprezentând un acord repo pentru contraparte care vinde titlurile sau mărfurile și un acord reverse repo pentru contraparte care le cumpără;
10. „tranzacție de creditare în marjă” înseamnă o tranzacție în care o instituție acordă credit în legătură cu achiziționarea, vânzarea, deținerea sau tranzacționarea de titluri de valoare, dar fără a include alte împrumuturi care sunt acoperite cu garanții sub formă de titluri de valoare;
11. „operațiune de finanțare prin instrumente financiare” sau „SFT” înseamnă:
- (a) o tranzacție de răscumpărare;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

- (b) o operațiune de dare cu împrumut de titluri sau mărfuri și o operațiune de luare cu împrumut de titluri sau mărfuri;
 - (c) o tranzacție de cumpărare-revânzare sau o tranzacție de vânzare-recumpărare;
 - (d) o tranzacție de creditare în marjă;
12. „reutilizare” înseamnă utilizarea de către contrapartea beneficiară a instrumentelor financiare primite în temeiul unui contract de garanție în nume propriu și în cont propriu sau în contul unei alte contrapărți, inclusiv orice persoană fizică; o astfel de utilizare înseamnă transferul titlului sau exercitarea unui drept de utilizare în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2002/47/CE, dar nu include lichidarea instrumentului financiar în cazul incapacității de plată a contrapărții care furnizează instrumentul financiar;
 13. „contract de garanție cu transfer de proprietate” înseamnă un contract de garanție financiară cu transfer de proprietate, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/47/CE, încheiat între contrapărți pentru a garanta executarea obligațiilor;
 14. „contract de garanție fără transfer de proprietate” înseamnă un contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2002/47/CE, încheiat între contrapărți pentru a garanta executarea obligațiilor;
 15. „contract de garanție” înseamnă contract de garanție financiară cu transfer de proprietate și contract de garanție financiară fără transfer de proprietate;
 16. „instrument financiar” înseamnă un instrument financiar, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2014/65/UE;
 17. „marfă” înseamnă marfă, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei ⁽¹⁾;
 18. „instrument de tip total return swap” înseamnă un contract derivat, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în care o contraparte transferă performanța economică globală a obligației de referință unei alte contrapărți, inclusiv veniturile din dobânzi și comisioane, câștigurile sau pierderile rezultate din fluctuațiile prețurilor și pierderile din credite.

CAPITOLUL II

TRANSPARENȚA SFT

Articolul 4

Obligația de raportare și de protecție în ceea ce privește SFT

(1) Contrapărțile la SFT transmit rapoarte cuprinzând informații referitoare la orice SFT pe care le-au încheiat, precum și la eventuala modificare sau sistare a acestora, către un registru central de tranzacții înregistrat în conformitate cu articolul 5 sau recunoscut în conformitate cu articolul 19. Aceste informații se transmit cel târziu în ziua lucrătoare următoare încheierii, modificării sau sistării tranzacției.

Obligația de raportare prevăzută la primul paragraf se aplică SFT care:

- (a) sunt încheiate înainte de data relevantă a aplicării menționate la articolul 33 alineatul (2) litera (a) și sunt încă în derulare la acea dată, dacă:
 - (i) scadența reziduală a SFT respective la data aplicării depășește 180 de zile; sau dacă
 - (ii) SFT respective au o scadență deschisă și rămân exigibile 180 de zile după data aplicării;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză (JO L 241, 2.9.2006, p. 1).

(b) sunt încheiate după sau la data relevantă a aplicării menționate la articolul 33 alineatul (2) litera (a).

SFT menționate la al doilea paragraf litera (a) se raportează în termen de 190 de zile după data relevantă a aplicării menționată la articolul 33 alineatul (2) litera (a).

(2) O contraparte care face obiectul obligației de raportare poate delega raportarea informațiilor privind SFT.

(3) Atunci când o contraparte financiară încheie o SFT cu o contraparte nefinanciară care, la data bilanțului său nu depășește limitele a cel puțin două dintre cele trei criterii de la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, contrapartea financiară este responsabilă de raportare în numele ambelor contrapărți.

În cazul în care un OPCVM administrat de o societate de administrare este contraparte la SFT, societatea de administrare este responsabilă pentru raportarea în numele OPCVM respectiv.

În cazul în care un FIA este contraparte la SFT, AFIA aferent este responsabil de raportarea în numele respectivului FIA.

(4) Contrapărțile păstrează evidența tuturor SFT pe care le-au încheiat, modificat sau sistat pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la încetarea contractelor respective.

(5) Dacă un registru central de tranzacții nu este disponibil pentru înregistrarea informațiilor referitoare la SFT, contrapărțile se asigură că aceste informații sunt transmise Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA).

În aceste situații, ESMA se asigură că toate entitățile relevante menționate la articolul 12 alineatul (2) au acces la toate informațiile privind SFT de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile și mandatele.

(6) În ceea ce privește informațiile primite în temeiul prezentului articol, registrele centrale de tranzacții și ESMA respectă dispozițiile relevante privind confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor și se conformează obligațiilor prevăzute mai ales la articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În sensul prezentului articol, trimerile din articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la articolul 9 din acesta și la „contractele derivate” se citesc ca trimeri la prezentul articol și, respectiv, la SFT.

(7) Nu se consideră că o contraparte care raportează informații referitoare la o SFT către un registru central de tranzacții sau către ESMA sau o entitate care raportează astfel de informații în numele unei contrapărți încalcă restricțiile cu privire la comunicarea informațiilor impuse prin contract sau prin orice alt act cu putere de lege sau act administrativ.

(8) Entitatea care raportează informațiile, conducerea sau salariații săi nu pot fi trași la răspundere în urma raportării menționate.

(9) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol și pentru a asigura consecvența cu raportarea realizată în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu standardele convenite la nivel internațional, ESMA elaborează, în strânsă cooperare cu SEBC și ținând seama de nevoile acestuia, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru specificarea detaliilor în ceea ce privește rapoartele menționate la alineatele (1) și (5) de la prezentul articol pentru diferitele tipuri de SFT, care să cuprindă cel puțin:

(a) părțile la SFT și beneficiarul drepturilor și obligațiilor care decurg din contract, dacă acesta este diferit;

(b) valoarea principalului; moneda; activele utilizate drept garanție și tipul, calitatea și valoarea acestora; metoda utilizată pentru a oferi garanția; dacă garanția este disponibilă pentru reutilizare; dacă aceasta a fost reutilizată, în cazurile în care se poate distinge între garanție și alte active; orice înlocuire a garanției; rata de răscumpărare, taxa de împrumut sau rata de creditare în marjă; orice marjă de ajustare; data valutei; data scadenței; prima dată de rambursare anticipată și segmentul de piață;

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(c) în funcție de SFT, se includ, de asemenea, informații despre:

- (i) reinvestirea garanțiilor în numerar;
- (ii) titlurile sau mărfurile date sau luate cu împrumut.

În elaborarea respectivelor standarde tehnice ESMA ia în considerare caracteristicile tehnice ale fondurilor de active și prevede posibilitatea raportării datelor colaterale la nivel de poziție, după caz.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 13 ianuarie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(10) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a alineatului (1) de la prezentul articol și, în măsura în care este fezabil, pentru a asigura coerența cu raportarea realizată în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și pentru a asigura armonizarea formatelor în rândul registrelor centrale de tranzacții, ESMA elaborează, în cooperare strânsă cu SEBC și ținând seama de necesitățile acestuia, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să precizeze formatul și frecvența rapoartelor menționate la alineatele (1) și (5) de la prezentul articol pentru diferitele tipuri de SFT.

Formatul cuprinde, în special:

- (a) identificatorii internaționali ai entităților juridice (LEI) sau identificatorii temporari ai entităților juridice (LEI temporari) până când Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice este implementat pe deplin;
- (b) numerele internaționale de identificare a valorilor mobiliare (ISIN); și
- (c) identificatorii unici ai tranzacțiilor.

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice, ESMA ține cont de evoluțiile și de standardele convenite la nivelul Uniunii sau la nivel internațional.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 13 ianuarie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL III

ÎNREGISTRAREA ȘI SUPRAVEGHEREA REGISTRELOR CENTRALE DE TRANZACȚII

Articolul 5

Înregistrarea unui registru central de tranzacții

(1) Registrele centrale de tranzacții se înregistrează la ESMA, în sensul articolului 4, în conformitate cu condițiile și procedura prevăzute la prezentul articol.

(2) Pentru a fi eligibile în vederea înregistrării în temeiul prezentului articol, registrele centrale de tranzacții sunt în mod obligatoriu persoane juridice stabilite în Uniune, aplică proceduri de verificare a caracterului complet și a acurateții informațiilor care le sunt raportate în temeiul articolului 4 alineatul (1) și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 78, 79 și 80 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În sensul prezentului articol, trimerile din articolele 78 și 80 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la articolul 9 din regulamentul menționat se interpretează ca trimiteri la articolul 4 din prezentul regulament.

(3) Înregistrarea unui registru central de tranzacții este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.

(4) Registrele centrale înregistrate respectă condițiile înregistrării în orice moment. Registrele centrale de tranzacții informează ESMA fără întârzieri nejustificate în legătură cu orice modificare importantă a condițiilor de înregistrare.

(5) Registrele centrale de tranzacții depun la ESMA oricare dintre următoarele:

(a) o cerere de înregistrare;

(b) o cerere de extindere a înregistrării, în sensul articolului 4 din prezentul regulament, în cazul unui registru central de tranzacții deja înregistrat în conformitate cu titlul VI capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, ESMA decide dacă aceasta este completă.

Dacă cererea nu este completă, ESMA stabilește un termen-limită în care registrul central de tranzacții este obligat să îi furnizeze informații suplimentare.

După ce constată că cererea este completă, ESMA informează registrul central de tranzacții în consecință.

(7) Pentru a asigura aplicarea coerentă a prezentului articol, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili următoarele în ansamblu:

(a) procedura menționată la alineatul (2) de la prezentul articol care trebuie aplicată de registrele centrale de tranzacții pentru a verifica caracterul complet și acuratețea informațiilor care le sunt raportate în temeiul articolului 4 alineatul (1);

(b) cererea de înregistrare menționată la alineatul (5) litera (a);

(c) o cerere simplificată de extindere a înregistrării menționată la alineatul (5) litera (b), pentru a evita suprapunerea de cerințe.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 13 ianuarie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatul ambelor cereri care urmează:

(a) cererea de înregistrare menționată la alineatul (5) litera (a);

(b) cererea de extindere a înregistrării menționată la alineatul (5) litera (b).

În ceea ce privește litera (b) de la primul paragraf, ESMA elaborează un format simplificat pentru a evita suprapunerea procedurilor.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la 13 ianuarie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

*Articolul 6***Notificarea autorităților competente și consultarea cu acestea înainte de înregistrare sau de extinderea înregistrării**

- (1) În cazul în care un registru central de tranzacții solicită înregistrarea sau extinderea înregistrării și este o entitate autorizată sau înregistrată de către o autoritate competentă din statul membru în care este stabilită, ESMA informează autoritatea competentă respectivă și se consultă cu aceasta, fără întârziere, înainte de înregistrarea registrului central de tranzacții.
- (2) ESMA și autoritatea competentă relevantă își comunică reciproc toate informațiile necesare în vederea înregistrării registrului central de tranzacții sau a extinderii înregistrării, precum și în vederea supravegherii măsurii în care entitatea respectă condițiile înregistrării sau ale autorizării sale în statul membru în care este stabilită.

*Articolul 7***Examinarea cererii**

- (1) În termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 5 alineatul (6), ESMA examinează cererea de înregistrare sau de extindere a înregistrării pe baza respectării de către registrul central de tranzacții a prezentului capitol și adoptă o decizie motivată de aprobare sau de respingere a înregistrării sau a extinderii înregistrării.
- (2) O decizie adoptată de ESMA în conformitate cu alineatul (1) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptarea sa.

*Articolul 8***Notificarea deciziilor ESMA referitoare la înregistrare sau la extinderea înregistrării**

- (1) Atunci când adoptă o decizie menționată la articolul 7 alineatul (1) sau retrage înregistrarea menționată la articolul 10 alineatul (1), ESMA notifică registrul central de tranzacții în termen de cinci zile lucrătoare, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

ESMA notifică fără întârziere decizia sa autorității competente menționate la articolul 6 alineatul (1).

- (2) ESMA comunică Comisiei toate deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (1).
- (3) ESMA publică pe site-ul său o listă a registrelor centrale de tranzacții înregistrate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Lista respectivă se actualizează în termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul alineatului (1).

*Articolul 9***Competențele ESMA**

- (1) Competențele conferite ESMA în conformitate cu articolele 61-68, 73 și 74 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 coroborate cu anexele I și II la regulamentul menționat se exercită și în ceea ce privește prezentul regulament. Trimiterile la articolul 81 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în anexa I la regulamentul menționat se interpretează ca trimiteri la articolul 12 alineatul (1) și, respectiv, alineatul (2) din prezentul regulament.
- (2) Competențele conferite ESMA sau oricărei persoane autorizate de ESMA prin articolele 61, 62 și 63 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

*Articolul 10***Retragerea înregistrării**

- (1) Fără a aduce atingere articolului 73 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ESMA retrage înregistrarea unui registru central de tranzacții în următoarele cazuri în care registrul central de tranzacții:
- (a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai prestat servicii în ultimele șase luni;

- (b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte modalități neregulamentare;
- (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost înregistrat.
- (2) ESMA notifică fără întârziere autorității competente relevante menționate la articolul 6 alineatul (1) decizia de retragere a înregistrării unui registru central de tranzacții.
- (3) Autoritatea competentă a unui stat membru în care registrul central de tranzacții prestează servicii și desfășoară activități poate cere ESMA, în cazul în care consideră că este îndeplinită una dintre condițiile de la alineatul (1), să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru retragerea înregistrării registrului de tranzacții în cauză. Dacă decide să nu retragă înregistrarea registrului central de tranzacții, ESMA prezintă toate motivele deciziei sale.
- (4) Autoritatea competentă menționată la alineatul (3) de la prezentul articol este autoritatea desemnată în temeiul articolului 16 alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul regulament.

Articolul 11

Taxe de supraveghere

(1) ESMA percepe taxe de la registrele centrale de tranzacții în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Aceste taxe sunt proporționale cu cifra de afaceri a registrului central de tranzacții și acoperă integral cheltuielile ESMA necesare înregistrării, recunoașterii și supravegherii registrelor centrale de tranzacții, precum și rambursării oricărui costuri pe care le-ar putea suporta autoritățile competente ca urmare a delegării eventuale a unor sarcini în temeiul articolului 9 alineatul (1) din prezentul regulament. În măsura în care articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament trimite la articolul 74 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trimerile la articolul 72 alineatul (3) din regulamentul menționat se interpretează ca trimerile la alineatul (2) de la prezentul articol.

În cazul în care registrul central de tranzacții este deja înregistrat în temeiul titlului VI capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, taxele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se adaptează numai pentru a reflecta cheltuieli și costuri necesare suplimentare aferente înregistrării, recunoașterii și supravegherii registrelor centrale de tranzacții în temeiul prezentului regulament.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a preciza mai detaliat tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, valoarea lor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 12

Transparența și disponibilitatea datelor înregistrate într-un registru central de tranzacții

- (1) Registrele centrale de tranzacții publică, la intervale regulate și într-un mod ușor accesibil, pozițiile agregate pe clase de SFT care le sunt raportate.
- (2) Registrele centrale de tranzacții colectează și păstrează informațiile privind SFT și se asigură că următoarele entități au acces direct și imediat la aceste informații, care să le permită să își îndeplinească sarcinile și mandatele:
- (a) ESMA;
 - (b) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE);
 - (c) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA);
 - (d) CERS;
 - (e) autoritatea competentă care supraveghează locurile de tranzacționare a tranzacțiilor raportate;
 - (f) membrii relevanți ai SEBC, inclusiv Banca Centrală Europeană (BCE) atunci când își îndeplinește atribuțiile în cadrul unui mecanism unic de supraveghere în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013;

- (g) autoritățile relevante ale unei țări terțe cu privire la care a fost adoptat un act de punere în aplicare în temeiul articolului 19 alineatul (1);
- (h) autoritățile de supraveghere desemnate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ privind ofertele publice de cumpărare;
- (i) autoritățile de supraveghere a pieței și a valorilor mobiliare din Uniune ale căror responsabilități și mandate de supraveghere vizează tranzacții, piețe, participanți și active care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- (j) Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
- (k) autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul articolului 3 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
- (l) Comitetul unic de rezoluție instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾;
- (m) autoritățile menționate la articolul 16 alineatul (1).

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESMA elaborează, în strânsă cooperare cu SEBC și ținând seama de nevoile entităților menționate la alineatul (2), proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:

- (a) frecvența și informațiile privind pozițiile agregate menționate la alineatul (1), precum și informațiile privind SFT menționate la alineatul (2);
- (b) standardele operaționale necesare pentru a permite, în timp util, în mod structurat și cuprinzător:
 - (i) colectarea de date de către registrele centrale de tranzacții;
 - (ii) agregarea și compararea datelor între registrele centrale de tranzacții;
- (c) informațiile la care entitățile menționate la alineatul (2) au acces, ținând seama de mandatul acestora și de nevoile lor specifice;
- (d) clauzele și condițiile în care entitățile menționate la alineatul (2) au acces direct și imediat la datele înregistrate în registrele centrale de tranzacții.

Respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare asigură faptul că informațiile publicate în temeiul alineatului (1) nu permit identificarea vreunei părți la oricare dintre SFT.

⁽¹⁾ Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare (JO L 142, 30.4.2004, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO L 211, 14.8.2009, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 13 ianuarie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL IV

TRANSPARENȚA FAȚĂ DE INVESTITORI

Articolul 13

Transparența organismelor de plasament colectiv în rapoartele periodice

(1) Societățile de administrare a OPCVM-urilor, societățile de investiții în OPCVM-uri și AFIA informează investitorii privind modul în care utilizează SFT și instrumentele de tip total return swap în felul următor:

(a) în cazul societăților de administrare a OPCVM-urilor sau al societăților de investiții în OPCVM-uri, în rapoartele lor semestriale și anuale menționate la articolul 68 din Directiva 2009/65/CE;

(b) în cazul AFIA, în raportul anual menționat la articolul 22 din Directiva 2011/61/UE.

(2) Informațiile privind SFT și instrumentele de tip total return swap includ datele prevăzute în secțiunea A din anexă.

(3) Pentru a asigura comunicarea datelor într-o manieră uniformă, cât și pentru a ține cont de particularitățile diferitelor tipuri de SFT și de instrumente de tip total return swap, ținând cont de cerințele din Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE, precum și de evoluția practicilor de piață, ESMA poate elabora standarde tehnice de reglementare care să detalieze suplimentar conținutul secțiunii A din anexă.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 14

Transparența organismelor de plasament colectiv în documentele precontractuale

(1) Prospectul OPCVM-urilor menționat la articolul 69 din Directiva 2009/65/CE, precum și informațiile pe care AFIA trebuie să le comunice investitorilor, menționate la articolul 23 alineatele (1) și (3) din Directiva 2011/61/UE, specifică SFT și instrumentele de tip total return swap pe care societățile de administrare a OPCVM-urilor sau societățile de investiții în OPCVM-uri și, respectiv, AFIA sunt autorizate să le utilizeze și declară în mod clar că respectivele tranzacții și instrumente sunt utilizate.

(2) Prospectul și informațiile pentru investitori menționate la alineatul (1) includ datele prevăzute în secțiunea B din anexă.

(3) Pentru a reflecta evoluția practicilor de piață sau pentru a asigura comunicarea datelor într-o manieră uniformă, ținând cont de cerințele existente în temeiul Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE, ESMA poate elabora standarde tehnice de reglementare care să detalieze suplimentar conținutul secțiunii B din anexă.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, ESMA ține cont de nevoia de a aloca suficient timp pentru aplicarea acestora.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL V

TRANSPARENȚA REUTILIZĂRII

Articolul 15

Reutilizarea instrumentelor financiare primite în cadrul unui contract de garanție

- (1) Orice drept al contrapărților de a reutiliza instrumentele financiare primite drept garanție trebuie să îndeplinească cel puțin ambele condiții care urmează:
- (a) contrapartea care furnizează instrumentele financiare a fost informată în mod corespunzător, în scris, de către contrapartea beneficiară cu privire la riscurile și consecințele care pot rezulta din una dintre următoarele situații:
 - (i) acordarea consimțământului cu privire la dreptul de a utiliza garanțiile furnizate printr-un contract de garanție fără transfer de proprietate în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2002/47/CE;
 - (ii) încheierea unui contract de garanție cu transfer de proprietate;
 - (b) contrapartea care furnizează instrumentele financiare și-a dat în prealabil consimțământul expres, dovedit printr-o semnătură, în scris sau într-o manieră echivalentă din punct de vedere juridic, a contrapărții care furnizează instrumentele financiare, cu privire la un contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, ale cărui clauze prevăd dreptul de utilizare în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2002/47/CE sau a convenit în mod expres să furnizeze garanții prin intermediul unui contract de garanție cu transfer de proprietate.

În ceea ce privește litera (a) de la primul paragraf, contrapartea care furnizează instrumentele financiare este cel puțin informată în scris cu privire la riscurile și consecințele care pot apărea în caz de neplată de către contrapartea beneficiară.

- (2) Orice exercitare de către contrapărți a dreptului lor la reutilizare trebuie să îndeplinească cel puțin toate condițiile următoare:
- (a) reutilizarea se desfășoară în conformitate cu clauzele specificate în contractul de garanție menționat la alineatul (1) litera (b);
 - (b) instrumentele financiare primite în temeiul unui contract de garanție sunt transferate din contul contrapărții care furnizează instrumentele financiare.

Prin derogare de la litera (b) de la primul paragraf, în cazul în care o contraparte la un contract de garanție este stabilită într-o țară terță, iar contul contrapărții care furnizează garanția este deschis și se supune legislației unei țări, reutilizarea este evidențiată fie printr-un transfer din contul contrapărții care furnizează instrumentul financiar, fie prin alte mijloace adecvate.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației sectoriale mai stricte, în special Directivelor 2009/65/CE și 2014/65/UE, și nici dreptului național care vizează asigurarea unui nivel superior de protecție a contrapărților care furnizează instrumentele financiare.

(4) Prezentul articol nu afectează dreptul național referitor la valabilitatea sau la efectul unei tranzacții.

CAPITOLUL VI

SUPRAVEGHEREA ȘI AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 16

Desemnarea și atribuțiile autorităților competente

- (1) În sensul prezentului regulament, autoritățile competente sunt:

- (a) pentru contrapărțile financiare, autoritățile competente sau autoritățile naționale competente în sensul Regulamentelor (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 1024/2013 și (UE) nr. 909/2014 și al Directivelor 2003/41/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE și 2014/65/UE și autoritățile de supraveghere în sensul Directivei 2009/138/CE;
- (b) pentru contrapărțile nefinanciare, autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (c) în sensul articolelor 13 și 14 din prezentul regulament, în ceea ce privește societățile de administrare a OPCVM-urilor și societățile de investiții în OPCVM-uri, autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 97 din Directiva 2009/65/CE; și
- (d) în sensul articolelor 13 și 14 din prezentul regulament, în ceea ce privește AFIA-urile, autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 44 din Directiva 2011/61/UE.
- (2) Autoritățile competente exercită atribuțiile care le-au fost conferite prin dispozițiile menționate la alineatul (1) și supraveghează îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.
- (3) Autoritățile competente menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) din prezentul articol monitorizează societățile de administrare a OPCVM-urilor, societățile de investiții în OPCVM-uri sau AFIA stabiliți pe teritoriul lor, pentru a se asigura că acestea nu utilizează SFT și instrumente de tip total return swap decât cu respectarea articolelor 13 și 14.

Articolul 17

Cooperarea dintre autoritățile competente

- (1) Autoritățile competente menționate la articolul 16 și ESMA cooperează strâns și fac schimb de informații în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, în special pentru a identifica și a corecta încălcările prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente pot refuza să răspundă unei cereri de cooperare și de schimb de informații în conformitate cu alineatul (1) doar într-una din următoarele circumstanțe excepționale:
- (a) în cazul în care s-a inițiat deja o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane de către autoritățile statului membru al autorității competente care primește cererea; sau
- (b) în cazul în care s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă împotriva unor astfel de persoane cu privire la aceleași fapte în statul membru al autorității competente care primește cererea.

În caz de refuz întemeiat pe aceste motive, autoritatea competentă notifică autoritatea solicitantă și ESMA în mod corespunzător, furnizând informații cât mai detaliate cu putință.

- (3) Entitățile menționate la articolul 12 alineatul (2) și membrii relevanți ai SEBC cooperează strâns în conformitate cu condițiile stabilite la prezentul alineat.

O astfel de cooperare strânsă este confidențială și este condiționată de primirea unei cereri justificate din partea autorităților competente relevante, în scopul exclusiv de a permite respectivelor autorități să își îndeplinească responsabilitățile care le revin.

În pofida primului și a celui de al doilea paragraf, membrii SEBC pot refuza furnizarea de informații în cazurile în care tranzacțiile sunt încheiate de aceștia în exercitarea funcțiilor lor în calitate de autorități monetare.

În cazul unui refuz, astfel cum este menționat la al treilea paragraf, membrul SEBC relevant notifică autorității solicitante refuzul respectiv, însoțit de justificarea acestuia.

*Articolul 18***Secretul profesional**

(1) Orice informație confidențială primită, schimbată sau transmisă în temeiul prezentului regulament face obiectul condițiilor de respectare a secretului profesional prevăzute la alineatele (2) și (3).

(2) Obligația de a respecta secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru entitățile menționate la articolul 12 alineatul (2) și pentru autoritățile competente menționate la articolul 16, pentru ESMA, ABE și EIOPA sau pentru auditorii și experții mandatați de autoritățile competente sau de ESMA, ABE și EIOPA. Nicio informație confidențială pe care aceste persoane o primesc în exercitarea atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumată sau agregată care împiedică identificarea contrapărții, a registrului central de tranzacții sau a oricărei alte persoane, fără a se aduce atingere dreptului penal sau fiscal național sau prezentului regulament.

(3) Fără a aduce atingere dreptului penal sau fiscal național, autoritățile competente, ESMA, ABE, EIOPA, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament le pot utiliza doar în executarea atribuțiilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor, în cazul autorităților competente, în limitele prezentului regulament sau, în cazul celorlalte autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare legate în mod expres de exercitarea funcțiilor lor ori în ambele situații. În cazul în care ESMA, ABE, EIOPA, autoritatea competentă sau o altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul în acest sens, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri necomerciale.

(4) Alineatele (2) și (3) nu împiedică însă ESMA, ABE, EIOPA, autoritățile competente sau băncile centrale relevante să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament sau cu alte dispoziții legislative aplicabile firmelor de investiții, instituțiilor de credit, fondurilor de pensii, intermediarilor de asigurări și reasigurări, întreprinderilor de asigurări, piețelor reglementate sau operatorilor de pe piață, cu acordul autorității competente, al unei alte autorități, al unui alt organism sau al unei alte persoane fizice sau juridice care a comunicat aceste informații.

(5) Alineatele (2) și (3) nu împiedică autoritățile competente să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu dreptul național, de informații confidențiale pe care nu le-au primit de la o autoritate competentă a altui stat membru.

CAPITOLUL VII

RELAȚII CU ȚĂRILE TERȚE*Articolul 19***Echivalența și recunoașterea registrelor centrale de tranzacții**

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care precizează faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe garantează că:

- (a) registrele centrale de tranzacții autorizate în acea țară respectă cerințele obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele prevăzute în prezentul regulament;
- (b) în țara terță respectivă are loc în mod continuu o supraveghere eficace a registrelor centrale de tranzacții și un control eficace al executării obligațiilor lor;
- (c) există garanții cu privire la păstrarea secretului profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți, iar garanțiile respective sunt cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament; și
- (d) registrele centrale de tranzacții autorizate în respectiva țară terță au o obligație juridică efectivă și executorie de a acorda entităților menționate la articolul 12 alineatul (2) acces direct și imediat la date.

Totodată, actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf specifică autoritățile relevante din țările terțe care au dreptul de a accesa datele privind SFT înregistrate în registrele centrale de tranzacții stabilite în Uniune.

Actul de punere în aplicare prevăzut la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2).

(2) În cazul în care registrele centrale de tranzacții autorizate într-o țară terță nu au o obligație juridică efectivă și executorie în temeiul dreptului țării terțe respective de a acorda entităților menționate la articolul 12 alineatul (2) acces direct și imediat la date, Comisia transmite recomandări Consiliului în vederea negocierii unor acorduri internaționale cu țara terță în cauză cu privire la accesul reciproc și la schimbul de informații privind SFT înregistrate în registrele centrale de tranzacții stabilite în respectiva țară terță, pentru a asigura accesul direct și imediat al tuturor entităților menționate la articolul 12 alineatul (2) la toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.

(3) Registrele centrale de tranzacții stabilite într-o țară terță pot presta servicii și desfășura activități pentru entități stabilite în Uniune în sensul articolului 4 numai după ce au fost recunoscute de ESMA în conformitate cu cerințele stabilite la alineatul (4) din prezentul articol.

(4) Registrele centrale de tranzacții menționate la alineatul (3) transmit ESMA fie:

(a) o cerere de recunoaștere; fie

(b) o cerere de extindere a înregistrării, în sensul articolului 4 din prezentul regulament, în cazul unui registru central de tranzacții deja recunoscut în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(5) Cererea menționată la alineatul (4) este însoțită de toate informațiile necesare, incluzând cel puțin informațiile necesare pentru a putea verifica faptul că registrul central de tranzacții este autorizat și face obiectul unei supravegheri efective într-o țară terță care satisface toate criteriile următoare:

(a) Comisia a stabilit, prin intermediul unui act de punere în aplicare în conformitate cu alineatul (1), că țara terță dispune de un cadru de reglementare și de supraveghere echivalent și cu forță executorie;

(b) autoritățile relevante din țara terță au încheiat acorduri de cooperare cu ESMA specificând cel puțin:

(i) un mecanism pentru schimbul de informații între ESMA și orice altă autoritate a Uniunii care își exercită responsabilitățile ca urmare a delegării eventuale a unor sarcini în temeiul articolului 9 alineatul (1), pe de o parte, și autoritățile competente relevante ale țării terțe în cauză, pe de altă parte; și

(ii) procedurile de coordonare a activităților de supraveghere.

ESMA aplică Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește transferul de date cu caracter personal către o țară terță.

(6) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, ESMA evaluează dacă aceasta este completă. Dacă ESMA stabilește că cererea nu este completă, aceasta stabilește un termen în care registrul central de tranzacții solicitant să îi furnizeze informații suplimentare.

(7) În termen de 180 de zile lucrătoare de la depunerea unei cereri complete, ESMA informează în scris registrul central de tranzacții solicitant dacă recunoașterea a fost acordată sau refuzată, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

(8) ESMA publică pe site-ul său o listă a registrelor centrale de tranzacții recunoscute în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 20

Accesul indirect la date între autorități

ESMA poate încheia acorduri de cooperare cu autoritățile relevante din țările terțe care trebuie să-și exercite responsabilitățile și mandatele respective cu privire la schimbul reciproc de informații privind SFT puse la dispoziția ESMA de registrele centrale de tranzacții ale Uniunii în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) și de date privind SFT colectate și

păstrate de autoritățile țărilor terțe, cu condiția existenței unor garanții cu privire la păstrarea secretului profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți.

Articolul 21

Echivalența raportării

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să determine dacă mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare dintr-o țară terță:

- (a) sunt echivalente cu cerințele de la articolul 4;
- (b) asigură o protecție a secretului profesional echivalentă cu cea prevăzută de prezentul regulament;
- (c) sunt aplicate și se asigură respectarea lor în mod efectiv și echitabil și fără să creeze distorsiuni, astfel încât să asigure eficacitatea supravegherii și a aplicării normelor în țara terță respectivă; și
- (d) garantează fie accesul direct al entităților menționate la articolul 12 alineatul (2) la informațiile referitoare la datele privind SFT în temeiul articolului 19 alineatul (1), fie accesul indirect al acestora la informațiile privind SFT în temeiul articolului 20.

(2) În cazul în care Comisia a adoptat un act de punere în aplicare privind echivalența cu privire la o țară terță, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, cerințele stabilite la articolul 4 se consideră a fi îndeplinite de contrapărțile care încheie o tranzacție care face obiectul prezentului regulament dacă cel puțin una dintre contrapărți este stabilită în țara terță respectivă, iar contrapărțile respectă obligațiile relevante impuse de țara terță respectivă în legătură cu respectiva tranzacție.

Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2).

În cooperare cu ESMA, Comisia monitorizează punerea efectivă în aplicare a cerințelor echivalente celor prevăzute la articolul 4 de către țările terțe pentru care s-a adoptat un act de punere în aplicare privind echivalența și prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte periodice în acest sens. În cazul în care constată o aplicare insuficientă sau inconsecventă a cerințelor echivalente de către autoritățile țării terțe, Comisia analizează oportunitatea retragerii recunoașterii echivalenței cadrului juridic în cauză din țara terță în termen de 30 de zile calendaristice de la prezentarea raportului.

CAPITOLUL VIII

SANCTIUNI ADMINISTRATIVE ȘI ALTE MĂSURI ADMINISTRATIVE

Articolul 22

Sanctiuni administrative și alte măsuri administrative

(1) Fără a se aduce atingere articolului 28 și dreptului statelor membre de a prevedea și a aplica sancțiuni penale, statele membre conferă, în conformitate cu dreptul intern, autorităților competente dreptul de a impune sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în ceea ce privește cel puțin încălcări privind articolele 4 și 15.

În cazul în care dispozițiile menționate la primul paragraf se aplică persoanelor juridice, statele membre acordă autorităților competente, în cazul unei încălcări, competența de a aplica sancțiuni, sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul intern, membrilor organului de conducere, precum și altor persoane care, în temeiul legislației interne, sunt răspunzătoare de încălcarea comisă.

(2) Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative luate în sensul alineatului (1) trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(3) În cazul în care au ales, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, să stabilească sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor prevăzute la alineatul menționat, statele membre se asigură că se aplică măsuri corespunzătoare, astfel încât autoritățile competente să dispună de toate competențele necesare pentru a stabili legături cu autoritățile judiciare, de urmărire penală sau cu autoritățile judiciare penale din jurisdicția lor cu scopul de a primi informații specifice referitoare la investigațiile penale sau procedurile angajate pentru posibile încălcări ale articolelor 4 și 15 și a furniza astfel de informații altor autorități competente și ESMA în vederea îndeplinirii obligației autorităților competente de a colabora între ele și, după caz, cu ESMA, în scopul aplicării prezentului regulament.

Autoritățile competente pot coopera cu autorități competente din alte state membre și cu autorități relevante din țări terțe cu privire la exercitarea competențelor lor de sancționare.

Autoritățile competente pot coopera, de asemenea, cu autorități competente din alte state membre cu privire la facilitarea recuperării sancțiunilor pecuniare.

(4) Statele membre, în conformitate cu dreptul lor intern, conferă autorităților competente competența de a aplica cel puțin următoarele sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în cazul încălcărilor menționate la alineatul (1):

- (a) un ordin prin care se impune persoanei răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;
- (b) o declarație publică care să menționeze persoana răspunzătoare și natura încălcării în conformitate cu articolul 26;
- (c) retragerea sau suspendarea autorizării;
- (d) o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere împotriva oricărei persoane care exercită responsabilități de conducere sau împotriva oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de o astfel de încălcare;
- (e) sancțiuni pecuniare administrative maxime care să atingă cel puțin valoarea triplă a profiturilor obținute sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazurile în care acestea pot fi determinate de autoritatea relevantă, chiar dacă sancțiunile respective depășesc cuantumul menționate la literele (f) și (g);
- (f) pentru persoanele fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb la 12 ianuarie 2016;
- (g) pentru persoanele juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin:
 - (i) 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb la 12 ianuarie 2016, sau până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice calculată pe baza ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, în cazul încălcării articolului 4;
 - (ii) 15 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb la 12 ianuarie 2016, sau până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice calculată pe baza ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, în cazul încălcării articolului 15.

În sensul literei (g) punctele (i) și (ii) din primul paragraf, în cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să elaboreze situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală – sau tipul corespunzător de venit în funcție de regimul contabil relevant –, care se calculează pe baza ultimelor situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al principalei societăți-mamă.

Statele membre pot prevedea ca autoritățile competente să aibă și alte competențe decât cele menționate la prezentul alineat. Statele membre pot de asemenea adopta o gamă mai largă de sancțiuni și niveluri mai stricte ale acestora decât cele prevăzute la prezentul alineat.

(5) O încălcare a articolului 4 nu afectează valabilitatea clauzelor unei SFT și nici posibilitatea părților de a executa acești termeni. O încălcare a articolului 4 nu conduce la acordarea de drepturi la despăgubire din partea unei părți la o SFT.

(6) Statele membre pot decide să nu adopte norme privind sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative astfel cum sunt menționate la alineatul (1) în cazul în care încălcările menționate la alineatul menționat fac deja obiectul sancțiunilor penale în dreptul lor intern înainte de 13 ianuarie 2018. În cazul în care decid să nu adopte norme privind sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative, statele membre transmit în detaliu Comisiei și ESMA dispozițiile relevante din dreptul lor penal.

(7) Până la 13 iulie 2017, statele membre comunică normele menționate la alineatele (1), (3) și (4) Comisiei și ESMA. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei și ESMA orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 23

Stabilirea sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative

Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative și al altor măsuri administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei răspunzătoare de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanei răspunzătoare de încălcare, prin luarea în considerare a unor factori precum cifra de afaceri totală în cazul unei persoane juridice sau venitul anual în cazul unei persoane fizice;
- (d) valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare de încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- (e) nivelul de cooperare al persoanei răspunzătoare de încălcare cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau recuperarea valorii pierderilor evitate de persoana respectivă;
- (f) încălcările anterioare comise de persoana răspunzătoare de încălcare;

Autoritățile competente pot ține seama și de alți factori decât cei menționați la primul paragraf atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative și al altor măsuri administrative.

Articolul 24

Raportarea încălcărilor

(1) Autoritățile competente stabilesc mecanisme eficiente pentru a permite informarea altor autorități competente cu privire la încălcările reale sau potențiale ale articolelor 4 și 15.

(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) cuprind cel puțin:

- (a) procedurile specifice de primire a rapoartelor de semnalare a încălcărilor articolului 4 sau 15 și acțiunile de monitorizare ulterioare, inclusiv stabilirea unor canale de comunicații securizate pentru astfel de rapoarte;

- (b) un nivel adecvat de protecție împotriva represaliilor, discriminării și a altor tipuri de tratament inechitabil pentru persoanele angajate cu contract de muncă și care raportează încălcări ale articolului 4 sau 15 sau care sunt acuzate de încălcări ale respectivelor articole;
- (c) protecția datelor cu caracter personal, atât ale persoanei care raportează încălcarea articolului 4 sau 15, cât și ale persoanei fizice care se presupune că a comis încălcarea, inclusiv în ceea ce privește păstrarea confidențialității privind identitatea acestora, în toate etapele procedurii, fără a aduce atingere procesului de comunicare de informații impus de legislația națională în contextul investigațiilor sau al procedurilor judiciare ulterioare.
- (3) Contrapărțile instituie proceduri interne adecvate pentru ca angajații să raporteze eventualele încălcări ale articolelor 4 și 15.

Articolul 25

Schimbul de informații cu ESMA

- (1) Autoritățile competente furnizează anual ESMA informații agregate și granulare cu privire la toate sancțiunile administrative și alte măsuri administrative impuse de acestea în conformitate cu articolul 22. ESMA publică informațiile agregate într-un raport anual.
- (2) În cazul în care statele membre au ales să stabilească sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la articolul 22, autoritățile competente ale acestora furnizează anual ESMA date anonime și agregate cu privire la toate anchetele penale realizate și la sancțiunile penale impuse. ESMA publică într-un raport anual datele privind sancțiunile penale impuse.
- (3) În cazul în care autoritatea competentă a făcut publică o sancțiune administrativă sau o altă măsură administrativă, sau o sancțiune penală, aceasta transmite în același timp informația respectivă către ESMA.
- (4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili procedurile și formularele pentru schimbul de informații menționat la alineatele (1) și (2).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la 13 ianuarie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 26

Publicarea deciziilor

- (1) Sub rezerva alineatului (4) de la prezentul articol, statele membre se asigură că autoritățile competente publică pe site-ul lor internet orice decizie de impunere a unei sancțiuni administrative sau a altei măsuri administrative privind încălcarea articolului 4 sau 15 imediat după ce persoana care face obiectul respectivei decizii a fost informată cu privire la aceasta.
- (2) Informațiile publicate în conformitate cu alineatul (1) indică cel puțin tipul și natura încălcării și identitatea persoanei care face obiectul deciziei.
- (3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică deciziilor care impun măsuri cu caracter de investigare.

În cazul în care o autoritate competentă consideră, după o evaluare de la caz la caz, că divulgarea identității persoanei juridice care face obiectul deciziei sau a datelor cu caracter personal ale unei persoane fizice ar fi disproporționată sau în cazul în care această divulgare ar pune în pericol o investigație în curs sau stabilitatea piețelor financiare, aceasta trebuie să ia una dintre următoarele măsuri:

- (a) să amâne publicarea deciziei până când motivele pentru această amânare încetează să existe;

- (b) să publice decizia cu informații anonime în conformitate cu dreptul intern, dacă această publicare asigură o protecție efectivă a datelor cu caracter personal în cauză, și, dacă este cazul, să amâne publicarea datelor relevante pentru o perioadă de timp rezonabilă în cazul în care se prevede că motivele pentru publicarea anonimă vor înceta să existe în această perioadă;
- (c) să nu publice decizia în cazul în care autoritatea competentă consideră că publicarea în temeiul literei (a) sau (b) nu va fi suficientă pentru a garanta:
- (i) excluderea pericolului la adresa stabilității piețelor financiare; sau
 - (ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.
- (4) În cazul în care decizia face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare, administrative sau a altor autorități, autoritățile competente publică, de asemenea, imediat, pe site-ul lor astfel de informații și orice informație ulterioară cu privire la rezultatul unei astfel de căi de atac. Orice decizie de anulare a unei decizii care face obiectul unei căi de atac trebuie, de asemenea, publicată.
- (5) Autoritățile competente informează ESMA în legătură cu toate sancțiunile administrative și alte măsuri administrative impuse, dar nepublicate, în conformitate cu alineatul (3) litera (c), inclusiv orice cale de atac la care se recurge împotriva acestora, precum și rezultatul respectivelor căi de atac. Statele membre se asigură că autoritățile competente primesc informațiile și hotărârea finală în legătură cu orice sancțiune penală impusă și o transmit ESMA. ESMA menține o bază de date centralizată a sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative și sancțiuni penale care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Respectiva bază de date poate fi accesată numai de autoritățile competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.
- (6) Autoritățile competente se asigură că orice decizie publicată în conformitate cu prezentul articol rămâne accesibilă pe site-ul lor pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data publicării. Datele cu caracter personal conținute în aceste decizii se păstrează pe site-ul autorității competente pe perioada necesară, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

Articolul 27

Dreptul la o cale de atac

Statele membre se asigură că deciziile și măsurile adoptate în conformitate cu prezentul regulament sunt motivate în mod corespunzător și pot face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești. Dreptul la o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești există și în situația în care, cu privire la o cerere de autorizare care conține toate informațiile cerute, nu se ia nicio decizie în termen de șase luni de la prezentarea sa.

Articolul 28

Sanțiuni și alte măsuri în scopul aplicării articolelor 13 și 14

În cazul încălcării articolelor 13 și 14 din prezentul regulament se aplică sancțiunile și celelalte măsuri instituite în conformitate cu Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE.

CAPITOLUL IX

REVIZUIRE

Articolul 29

Rapoarte și revizuire

(1) În termen de 36 de luni de la intrarea în vigoare a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9), Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, după consultarea ESMA, un raport privind eficacitatea, eficiența și caracterul proporțional al obligațiilor din prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de propuneri adecvate. Acest raport include în special o privire de ansamblu asupra obligațiilor de raportare similare din țări terțe ținând cont de activitățile desfășurate la nivel internațional. De asemenea, raportul se axează pe raportarea eventualelor tranzacții relevante care nu fac obiectul prezentului regulament, ținând cont de orice evoluție semnificativă a practicilor de piață, precum și pe impactul posibil asupra nivelului de transparență a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare.

În sensul raportului menționat la primul paragraf, în termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9), și ulterior din trei în trei ani sau mai frecvent dacă apar evoluții semnificative ale practicilor de piață, ESMA prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficiența raportării, luând în considerare oportunitatea raportării de către o singură parte, în special în ceea ce privește acoperirea și calitatea raportării și reducerea raportării către registrele centrale de tranzacții, precum și privind evoluțiile semnificative ale practicilor de piață, cu un accent pe tranzacțiile cu obiectiv sau efect echivalent cu cel al unei SFT.

(2) Ca urmare a finalizării activităților la nivel internațional și ținând cont de acestea, raportul menționat la alineatul (1) identifică totodată și riscurile materiale referitoare la utilizarea SFT de către instituțiile de credit și de societățile cotate la bursă și analizează oportunitatea comunicării de date suplimentare de către entitățile respective în rapoartele lor periodice.

(3) Până la 13 octombrie 2017, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresul înregistrat în eforturile internaționale de a atenua riscurile asociate SFT, inclusiv recomandările CSF privind marjele de ajustare aplicabile SFT care nu sunt compensate la nivel central, precum și caracterul adecvat al respectivelor recomandări pentru piețele din Uniune. Comisia transmite acest raport însoțit, dacă este cazul, de propuneri adecvate.

În acest scop, în cooperare cu EBA și CERS și ținând cont în mod adecvat de eforturile internaționale, ESMA transmite până la 13 octombrie 2016 Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport în care evaluează:

- (a) dacă utilizarea SFT conduce la o creștere semnificativă a gradului de îndatorare care nu este abordată de reglementările existente;
- (b) după caz, opțiunile disponibile pentru abordarea unei astfel de creșteri;
- (c) dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru reducerea prociclicității respectivei îndatorări.

Raportul ESMA analizează, de asemenea, impactul cantitativ al recomandărilor CSF.

(4) În termen de 39 de luni de la intrarea în vigoare a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) și în termen de șase luni de la transmiterea rapoartelor actualizate ale ESMA menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat, Comisia, după consultarea ESMA, transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea articolului 11, în special pentru a determina dacă taxele percepute de la registrele centrale de tranzacții sunt proporționale cu cifra de afaceri a registrului central de tranzacții în cauză și dacă sunt limitate la acoperirea completă a cheltuielilor necesare ale ESMA aferente înregistrării, recunoașterii și supervizării registrelor centrale de tranzacții, precum și rambursării eventualelor costuri pe care autoritățile competente le pot suporta în desfășurarea activităților lor în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării eventuale a unor sarcini în temeiul articolului 9 alineatul (1).

În sensul rapoartelor Comisiei menționate la primul paragraf, în termen de 33 de luni de la intrarea în vigoare a actelor delegate adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) și ulterior la fiecare trei ani, sau mai frecvent în cazul în care taxelor existente le sunt aplicate modificări substanțiale, ESMA transmite Comisiei un raport privind taxele percepute de la registrele centrale de tranzacții în conformitate cu prezentul regulament. Respectivul raport detaliază cel puțin cheltuielile necesare ale ESMA aferente înregistrării, recunoașterii și supravegherii registrelor centrale de tranzacții, costurile pe care autoritățile competente le-au suportat în desfășurarea activităților lor în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării eventuale a unor atribuții, precum și taxele percepute de la registrele centrale de tranzacții și caracterul lor proporțional față de cifra de afaceri a registrelor centrale de tranzacții.

(5) După consultarea CERS, ESMA publică un raport anual privind volumele agregate de SFT în funcție de tipul de contraparte și de tranzacție, pe baza datelor comunicate în conformitate cu articolul 4.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 30

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (4) și la articolul 11 alineatul (2) este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând de la 12 ianuarie 2016.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (4) și la articolul 11 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (4) sau al articolului 11 alineatul (2) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu prezintă obiecții în termen de două luni de la notificarea actului în cauză către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31

Procedura comitetelor

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul european pentru valori mobiliare instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei ⁽¹⁾. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 32

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «instrument financiar derivat extrabursier» sau «contract derivat extrabursier» înseamnă un contract derivat a cărui executare nu are loc pe o piață reglementată în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE sau pe o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă cu o piață reglementată conform articolului 2a din prezentul regulament;”.

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 2a

Decizii de echivalență în sensul definiției instrumentelor financiare derivate extrabursiere

(1) În sensul articolului 2 punctul 7 din prezentul regulament, o piață dintr-o țară terță este considerată echivalentă cu o piață reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE atunci când respectă cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele prevăzute la titlul III din respectiva directivă și fac obiectul unei supravegheri și al unei asigurări a respectării normelor eficace și continue în țara terță respectivă, astfel cum este determinat de Comisie în conformitate cu procedura menționată la alineatul (2) de la prezentul articol.

⁽¹⁾ Decizia 2001/528/CE a Comisiei din 6 iunie 2001 de instituire a Comitetului European pentru valori mobiliare (JO L 191, 13.7.2001, p. 45).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să determine dacă piața țării terțe respectă cerințele obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele prevăzute la titlul III din Directiva 2004/39/CE și face obiectul unei supravegheri și al unei asigurări a respectării normelor eficace și continue în țara terță respectivă în sensul alineatului (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Comisia și AEVMP publică pe site-urile lor internet o listă a acelor piețe care trebuie considerate echivalente în conformitate cu actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2). Lista respectivă este actualizată periodic.”

3. La articolul 81, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Registrele centrale de tranzacții pun informațiile necesare la dispoziția următoarelor entități pentru a le permite să își îndeplinească responsabilitățile și mandatele:

- (a) AEVMP;
- (b) ABE;
- (c) AEAPO;
- (d) CERS;
- (e) autoritatea competentă de supraveghere a CPC care accesează registrele centrale de tranzacții;
- (f) autoritatea competentă care supraveghează locurile de tranzacționare a contractelor raportate;
- (g) membrii relevanți ai SEBC, inclusiv BCE atunci când își îndeplinește atribuțiile în cadrul unui mecanism unic de supraveghere în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (*);
- (h) autoritățile relevante ale unei țări terțe care a încheiat un acord internațional cu Uniunea, în sensul articolului 75;
- (i) autoritățile de supraveghere desemnate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**);
- (j) autoritățile de supraveghere a pieței și a valorilor mobiliare din Uniune ale căror responsabilități și mandate de supraveghere vizează contracte, piețe, participanți și activele-suport care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- (k) autoritățile relevante ale unei țări terțe care au încheiat un acord de cooperare cu AEVMP, în sensul articolului 76;
- (l) Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei instituită prin Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (***)

- (m) autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul articolului 3 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului (****);
- (n) Comitetul unic de rezoluție instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014;
- (o) autoritățile competente sau autoritățile naționale competente în sensul Regulamentelor (UE) nr. 1024/2013 și (UE) nr. 909/2014 și al Directivelor 2003/41/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE și 2014/65/UE și autoritățile de supraveghere în sensul Directivei 2009/138/CE;
- (p) autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) din prezentul regulament.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

(**) Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare (JO L 142, 30.4.2004, p. 12).

(***) Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO L 211, 14.8.2009, p. 1).

(****) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190)."

Articolul 33

Intrare în vigoare și aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la 12 ianuarie 2016, cu excepția:
 - (a) articolului 4 alineatul (1), care se aplică:
 - (i) după 12 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) în ceea ce privește contrapărțile financiare menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) și în ceea ce privește entitățile din țări terțe menționate la articolul 3 punctul 3 litera (i) care ar solicita autorizarea sau înregistrarea în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) dacă au fost stabilite în Uniune;
 - (ii) după 15 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) în ceea ce privește contrapărțile financiare menționate la articolul 3 punctul 3 literele (g) și (h) și în ceea ce privește entitățile țărilor terțe menționate la articolul 3 punctul 3 litera (i) care ar solicita autorizarea sau înregistrarea în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 punctul 3 literele (g) și (h) dacă sunt stabilite în Uniune;
 - (iii) după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) în ceea ce privește contrapărțile financiare menționate la articolul 3 punctul 3 literele (c)-(f) și în ceea ce privește entitățile țărilor terțe menționate la articolul 3 punctul 3 litera (i) care ar solicita autorizarea sau înregistrarea în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 punctul 3 literele (c)-(f) dacă sunt stabilite în Uniune; și
 - (iv) după 21 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) în ceea ce privește contrapărțile nefinanciare;
 - (b) articolului 13, care se aplică de la 13 ianuarie 2017;

- (c) articolului 14, care se aplică de la 13 iulie 2017 în cazul organismelor de plasament colectiv care fac obiectul Directivei 2009/65/CE sau al Directivei 2011/61/UE și care sunt înființate înainte de 12 ianuarie 2016;
- (d) articolului 15, care se aplică de la 13 iulie 2016, inclusiv pentru contractele de garanție existente la data respectivă.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 noiembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

ANEXĂ

Secțiunea A – Informații care trebuie furnizate în rapoartele semestriale și anuale ale OPCVM și în raportul anual al FIA**Date globale:**

- cuantumul titlurilor și al mărfurilor împrumutate, ca procent din numărul total de active care pot fi împrumutate, definite ca excluzând numerarul și echivalentele de numerar;
- cuantumul activelor implicate în fiecare tip de SFT și de instrumente de tip total return swap exprimat ca valoare absolută (în moneda organismului de plasament colectiv) și ca procent din activele administrate de organismul de plasament colectiv.

Date privind concentrarea:

- cei mai mari zece emitenți de garanții pentru toate SFT și pentru toate instrumentele de tip total return swap (defalcarea volumelor de garanții sub formă de titluri și de mărfuri primite pe fiecare nume de emitent);
- primele 10 contrapărți ale fiecărui tip de SFT și ale fiecărui instrument de tip total return swap în parte (numele contrapărții și volumul brut al tranzacțiilor în curs).

Date agregate privind tranzacțiile pentru fiecare tip de SFT și pentru fiecare instrument de tip total return swap în parte, defalcate în funcție de categoriile de mai jos:

- tipul și calitatea garanției;
- scadența garanției, defalcată pe următoarele tipuri de scadență: sub o zi, între o zi și o săptămână, între o săptămână și o lună, între o lună și trei luni, între trei luni și un an, peste un an, scadență deschisă;
- moneda garanției;
- scadența SFT și a instrumentelor de tip total return swap, defalcată pe următoarele tipuri de scadență: sub o zi, între o zi și o săptămână, între o săptămână și o lună, între o lună și trei luni, între trei luni și un an, peste un an, tranzacții deschise;
- țara în care contrapărțile sunt stabilite;
- compensarea și decontarea (de exemplu, trilaterală, contraparte centrală, bilaterală).

Date privind reutilizarea garanției:

- ponderea garanțiilor primite care sunt reutilizate, raportată la suma maximă specificată în prospect sau în documentele de informare a investitorilor;
- rentabilitatea garanțiilor în numerar reinvestite de organismul de plasament colectiv.

Custodia garanțiilor primite de organismul de plasament colectiv ca parte a SFT și a instrumentelor de tip total return swap:

Numărul și numele custozilor și cuantumul activelor aferente garanțiilor păstrate în custodie de fiecare dintre custozii

Custodia garanțiilor acordate de organismul de plasament colectiv ca parte a SFT și a instrumentelor de tip total return swap:

Proporția garanțiilor deținute în conturi separate, în conturi colective sau în orice alt tip de cont

Date privind rentabilitatea și costurile aferente fiecărui tip de SFT și de instrument de tip total return swap, astfel cum sunt repartizate între organismul de plasament colectiv, administratorul organismului de plasament colectiv și părți terțe (de exemplu, agentul creditor) în termeni absoluți și ca procent din veniturile globale generate de acest tip de SFT și de instrument de tip total return swap.

Secțiunea B – Informații care trebuie incluse în prospectul OPCVM-ului și în documentele de informare a investitorilor comunicate de FIA:

- descrierea generală a SFT și a instrumentelor de tip total return swap utilizate de organismul de plasament colectiv și justificarea pentru utilizarea acestora;
 - date generale care trebuie raportate pentru fiecare tip de SFT și de instrument de tip total return swap
 - tipuri de active care pot face obiectul acestora;
 - proporția maximă de active administrate care pot face obiectul acestora;
 - proporția preconizată de active administrate care vor face obiectul fiecăreia dintre acestea;
 - criteriile utilizate pentru selectarea contrapărților (inclusiv statutul juridic, țara de origine, ratingul de credit minim);
 - garanții acceptabile: descrierea garanțiilor acceptabile în ceea ce privește tipurile de active, emitentul, scadența, lichiditatea, precum și politicile de diversificare și corelare a garanțiilor;
 - evaluarea garanțiilor: descrierea metodologiei de evaluare a garanțiilor utilizate și a justificării acestora și indicarea utilizării marjelor de variație marcate la piață și zilnice;
 - gestionarea riscurilor: descrierea riscurilor legate de SFT și de instrumentele de tip total return swap, a riscurilor legate de administrarea garanțiilor, cum ar fi riscul operațional, de lichiditate, de contraparte, de custodie și riscul juridic precum și riscul care decurge din reutilizarea acestora, după caz;
 - specificarea modului în care activele care fac obiectul SFT și al instrumentelor de tip total return swap și garanțiile primite sunt păstrate în custodie (de exemplu, de custodele fondului);
 - specificarea oricăror altor restricții (de reglementare sau autoimpuse) cu privire la reutilizarea garanțiilor;
 - politica privind repartizarea veniturilor generate de SFT și de instrumentele de tip total return swap: descrierea proporției veniturilor generate de SFT și de instrumentele de tip total return swap care revin organismului de plasament colectiv și a costurilor și taxelor atribuite administratorului sau părților terțe (de exemplu, agentului creditor). De asemenea, prospectul sau informațiile pentru investitori menționează dacă acestea sunt părți care au legătură cu administratorul.
-